

מ"י 31490/09/20 - המאגר הישראלי לביטוחי רכב - "הפול" נגד סאלי אור ברכה משטרת קרית שמונה

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"י 31490-09-20 משטרת קרית שמונה נ' ברכה
תיק חיצוני: 592358/2020

בפני	כבוד השופטת דוניה נסאר
המבקשת	המאגר הישראלי לביטוחי רכב - "הפול"
נגד	
המשיבים	סאלי אור ברכה משטרת קרית שמונה

החלטה

לפני בקשה לעיון **בתיק מ"י 31490-09-20**.

בקע

ההליכים בתיק זה נפתחו עם בקשת המשיבה 2 משטרת קריית שמונה מיום 14.9.2020 להורות על הארכת מעצרו של המשיב 1 סאלי אור ברכה (להלן: "**המשיב**"), למשך חמישה ימים בחדש לביצוע עבירות אלימות. מעצרו של החשוד האור, וביום 17.9.2020 הוריתי על שחרור החשוד בתנאים מבטלים.

בבקשה שהוגשה ביום 23.1.2023 נטען כי כנגד המבקשת הוגשה תובענה לפיצוי על פי חוק הפיצויים במסגרת ת.א. (מחזיו ת"א) 58060-7-18 (להלן: "**התובענה**"), עקב פגיעתו של המשיב בתאונה מיום 27.2.2018, ולצורך בירור שאלת הנזק בתובענה נדרש למבקשת תיעוד אודות התנהלות התובע - המשיב לאחר התאונה לאור המגבלות המפורטות בתצהיר שהוגש מטעמו.

לטענת המבקשת המסמכים המבוקשים מתיק ביהמ"ש מטרותם להציג את מצבו של המשיב בזמן אמת ולא בהתאם לתצהיר עדותו הראשית.

נטען, כי הכלל במקרים כאלה הוא לאפשר עיון במסמכים המצויים בתיק בית המשפט, אלא אם קיימים הוראה חתומה או טעם כבד משקל הנגור ממנה, המצדיקים, באיזון כולל, את מניעת העיון או הפרסום, והמבקשת התחייבה שלא לעשות שימוש בחומר שתעין בו מעבר להצגתו בבית המשפט המחוזי הדן בתובענה שהגיש המשיב.

במשיבת הנהג לבקשה טוען, כי מדובר בבקשה סתמית שאינה נמתכת בתצהיר וללא כל נימוק ענייני. נטען, כי המבקשת אינה צד להליך הפלילי שהתנהל, ומטעם זה בלבד יש להורות על דחיית הבקשה. הודגש, כי ההליך שהתנהל במסגרת תיק זה נעדר כל רלוונטיות להליך שמתנהל בינו לבין המבקשת ואשר עניינו תאונת דרכים שעבר המשיב אשר בעטיה נגרמו לו נזקי גוף שבינים נדרשת המבקשת (מבטחת הרכב) לפצותו.

המשיב הוסיף כי הבקשה אינה אלא חלק ממסע דיג שהמבקשת מנהלת לשם השלמת החסר הראייתי ובניסיון להפחית מנזקו ומגובה הפיצוי אותו היא תידרש לשלם לו במסגרת התובענה, והוסיף כי התרת העיון תפגע בפרטיות באופן בלתי מידתי, שכן החומרים שמבוקש לעיין בהם נמצאים בגרעין ליבת צנעת הפרט, ובעניין זה הפנה להוראות סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות.

משטרת ישראל התנגדה לבקשה מהטעם כי המבקשת אינה צד להליך.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית לבחינת בקשת העיון קבועה בתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים) **תשס"ב-2003** (להלן: "**התקנות**"), כאשר התקנה הרלוונטית לענייננו היא תקנה 4, וזו השונה:

(א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיון בתיק בית משפט (להלן - **בקשת עיון**), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.

(ב) **בקשת עיון** תוגש לשופט או רשם שהתיק דנו לפניה, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט.

(ג) **בקשת עיון** תהיה מנומקת, ותוגש לפי סופס 2 שבתוספת.

(ד) בבואו לשקול **בקשת עיון**, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לענינו בתיק של המבקש, לענינו של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות המוצאת המאבכים הנדרשת לשם היענות לבקשה.

(ה) בית המשפט רשאי להורות על העברת **בקשת העיון** לתגובת בעלי הדין בתיק שמבוקש בו העיון או לתגובת צד שלישי, אם הוא סבור כי העיון עלול לפגוע במי מהם, וכן רשאי בית המשפט לבקש את תגובת היועץ המשפטי לממשלה, אם הוא סבור כי העיון עלול לפגוע בשלושים ימים מהמועד המצאת ההודעה על זכות התגובה או בתוך מועד אחר שיקבע בית המשפט.

(ו) החליט בית המשפט להתיר את העיון, רשאי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעיון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי הדין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים וקביעת זיהויים של בעלי הדין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את התיק העיון ולהתנותו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המאבכים הנדרשת מחייבת זאת.

(ז) הותר בית המשפט עיון לפי תקנה זו, ימלא המבקש הודעת עיון כאמור בתקנה 3, טרם העיון."

(ההדגשות מכאן והלאה לא במקור, ד.ב.)

אם כך, התקנות מתוות מסלול תלת שלבי לבחינת בקשת עיון: **בשלב הראשון** יש לבחון האם יש איסור בדין לעיון בחומר המבוקש; **בשלב השני** נבחנת השאלה האם העיון בתיק מוצדק, כאשר נקודת המוצא היא כי יש לאפשר את העיון כוח העובדה כי הזכות נגזרת מעקרונ פומביות הדין, ובעל דין המתנגד לעיון נדרש לעמוד בסטל השכמקע כי אין להתיר, ו**בשלב השלישי** נבחנת השאלה כיצד ניתן להגשים את מטרת העיון תוך פגיעה מידתית לכל האפשר בזכויות ובאינטרסים של בעלי הדין המתנגדים לעיון. ראו ת"א 46030-11-11 **ב'זאביר ואח' נגד פואד עבדאלהאדי ואחיו**

בע"מ ואח' (7.4.2016) וכן **ב'ע"מ ואח' (20.8.2020)** חזר ביהמ"ש העליון על ההלכה המנחה בבחינת בקשות עיון וכך נאמרו הדברים במסגרת בקשת העיון שהגיש פלוני ברע"פ 1201/12 **י"ח קטעי נגד מדינת ישראל**:

"כלכל ובהיעדר איסור שבדין נקודת המוצא היא כי יש להיעתר לבקשה לעיון בתיק בית המשפט וזאת בשום לב לעומדו הרם של עיקרון פומביות הדין. אכן, הכלל הנגזר מעקרונ פומביות הדין ותופש המידע הוא כי יש לאפשר עיון במסמכים המצויים בתיקי בית-המשפט "אלא אם קיימים הוראה חתומה או טעם כבד-משקל הנגזר ממנה המצדיקים, באיזון כולל, את מניעת העיון..." ונטל ההנמקה המוטל על מבקש העיון בהקשר זה הוא קל יחסית (ראו, ע"א 4825/97 נהל נ' פקיד השומה למפעלים גדולים, פ"ד נה(2) 437, 433 (2000). כן ראו בב"ץ 9474/00 גל נ' ראש עיריית חיפה, פ"ד נט(3) 714, 718 (2004)). ודוק, בעלי הדין להליך רשאים כמובן להביע התנגדותם לעיון המבוקש

אולם בשים לב לנקודת המוצא שלפיה יש כלל לאפשר עיון בתיקים שהתנהלו באופן פומבי בבית המשפט, הרי שעל המתנגד לעיון מוטל הנטל לשכנע בקיומו של טעם ממשי וכבד משקל המצדיק את שילית העיון ואף לספק הסבר קונקרטי ומפורט באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של מסמכים ספציפיים (ראו למשל, בב"ץ 64/17 מרכז השלטון המקומי בישראל נ' ממשלת ישראל, פסקה 3 (20.6.2017) והאסמכתאות שם)."

מיישומם של הדברים האמורים, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה לעיון בתיק להתקבל. אמנק;

ראשית ובשלב הראשון, סבורני כי אין איסור שבדין או הוראה חתומה שמונעים עיון בתיק זה, מה גם שלא הועלתה טענה בהקשר זה ע"י מי מבעלי הדין. הליך המעצר שהתקיים בעניינו של המשיב היה הליך פומבי, הדיונים וההחלטות ניתנו בדלתיים פתוחות.

באשר לשלב השני, מצאתי כי העיון המבוקש בתיק מוצדק. המשיב הגיש תובענה לפיצוי מכוח הוראות חוק הפיצויים לפגועי תאונות דרכים התשל"ה - 1975, ובהתאם לטענת המבקשת, העיון הנדרש קשור ליבזור טענותיו של המשיב בתצהיר עדותו הראשית והתנהלותו לאחר התאונה לאור המגבלות שפוסט בתצהירו. בעניין זה כבר נקבע כי "טענה שלפיה העיון דרוש למבקש לצורך התדיינות משפטית עם צד להליך די בה, בדרך-כלל, כדי לעמוד בדרישה הימנימאלית להנמקה. בהקשר זה אף אין הכרח כי המבקש יסביר כיצד העיון יועיל להתדיינות המשפטית האחרת (ראו למשל ע"א 7379/06 ג.מ.ה.ל חברה לבניה 1992 בע"מ נ' טהוליאן [פורסם בבנו], 26.8.2010); ע"א 3299/07 ש.י.י. צעזעונים בע"מ נ' Infogrames Inc [פורסם בבנו], 15.8.2010)". בב"צ 10003/08 עו"ד תומר לוי נגד מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר (5.4.2021), (להלן: "בב"צ לוי").

המשיב טען כי ההליך שמבוקש לעיון בו אינו רלוונטי ליבזור התובענה, ואין בידי לקבל טענה זו. בהתאם לקביעת ביהמ"ש העליון הנטל המוטל על מבקש העיון לצורך התדיינות בהליך משפטי אחר הוא קל ומצומצם, כך נקבע בבב"צ לוי:

"הנטל המוטל על המבקש לעיון בתיק בית המשפט הוא כאמור נטל קל ומצומצם, וכבר נפסק כי טענה שלפיה העיון דרוש למבקש לצורך התדיינות משפטית עם צד להליך די בה, בדרך-כלל, כדי לעמוד בדרישה הימנימאלית להנמקה. בהקשר זה אף אין הכרח כי המבקש יסביר כיצד העיון יועיל להתדיינות המשפטית האחרת..." על כך עיקרי הדברים חזר ביהמ"ש העליון לאחרונה ברע"א 7906/21 **מצליח נגד מיטרי (13.1.2022)**.

בעניינינו, המבקשת הבהירה כי העיון דרוש לצורך בירור טענת המשיב להתנהלותו לאחר התאונה נשוא התובענה, לאור המגבלות שפוסטו בתצהירו שהוגש במסגרת אותה תובענה, מה גם שלא מצאתי טעם קונקרטי, ממשי וכבד משקל, המצדיק את דחיית הבקשה לעיון. אבהיר כי, נטל השכנוע בעניין של מוטל לפתחו של מי שמתנגד לעיון, ע"פ 2018/20 **פלוני נגד מדינת ישראל (7.5.2020)**, פסקה 15.

בשל העלשי, לא מצאתי כי מתן הזכות לעיון יפגע באופן לא מידתי במין הצדדים המדיניים. המשטרה התנגדה לבקשה רק מהטעם כי המבקשת אינה צד להליך זה, והמשיב טען כי התרת העיון תפגע בפרטיותו באופן בלתי מידתי שכן החומרים שמבוקש לעיין בהם נמצאים בגרעין צנעת הפרט, ולאחר שיעיניו בבקשות להארכת מעצרו של המשיב וההחלטות שניתנו, לא מצאתי בהם מידע כלשהו הפוגע בפרטיותו של המשיב באופן המצדיק את דחיית הבקשה. בתיק אין חומרי חקירה, וודאי לא סודיים, והיעתרות לבקשה אף לא מחייבת הקצאת משאבים רבים.

התנגדותו הנחרצת של המשיב וטענותיו כי התרת העיון תגרום לפגיעה בזכויות בפרטיות לא מנוקה ולא פורט הנזק העלול להיגרם במתן העיון בתיק, יפים לכך קביעות בית המשפט העליון בבב"מ 1245/15 **מוסקוביץ, אזרואל- משרד עורכי דין נגד נוה שוסטר בע"מ (23.3.2022)**:

"עוד יצוין כי על המתנגד לבקשת העיון רובץ הנטל לשכנע כי אין להתיר, ולשם כך עליו להעלות טעם ממשי וכבד משקל המצדיק את שילית העיון, וכן לספק הסבר קונקרטי ומפורט באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפת מסמכים ספציפיים (ראו למשל: בב"ץ 10076/02 ד"ר רוזנבאום נ' נציב שירות בתי הסוהר (22.8.2005))."

אמנם, הזכות לעיון אינה זכות מוחלטת, ויש לערוך איזון בינה לבין האנטרסים המתחרים מולה, יחד עם זאת ובאיזון הראוי בעניינינו, **מצאתי כי יש להיעתר לבקשה**. יובהר, כי אין בהחלטתו זו כדי להתיר פרסום חומרים מהתיק שלא בהתאם להוראות החוק.

מזכירות הערבי למבקשת ולמשיבים.

ניתנה היום, י"ז שבט תשפ"ג, 08 פברואר 2023, בהעדר

הצדדים.